

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.11. Gutterij miranda fidelitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

In diuino Tribunali multi è stabulis, & pagis, & angulis, nunc Mundo penitus incogniti, vocabuntur ad cælestis gloriæ coronam, purpuratis illis relictis.

Voluit tamen Deus Marci virtutem adhuc etiam in hac vita reddere illustriorem. Nam sicut lux nullis potest tenebris abscondi, ita virtus etiam inter obscuros enitescit. Itaque fuerunt, qui squalidi illius hominis inter canes agentis vitam, mores, actionesque obseruarent, ac tandem quanta sub obsoleto habitu virtus lateret, agnoscerent. Illico igitur ad regem aduolant, eique significant, quantum belli ducem, inter canum greges, aleret. Rex euocatum ad se Marcum interrogauit: *Cur eò usq; se demitteret, qui principem in aula locum facile tenero posset?* Marcus, postquam multa de mundi vanitate, deque ingrati animi vitio disseruisset, tandem etiam Didaci, cui tam fideliter seruiisset, scomma, remque apud eum gestam ordine commemorat, multisque cum lachrymis obtestatur, ne se rex, tamquam profugum & Castri proditorem prouinere vagarique vltro sineret, sed castrum hero redderet, atque vel hoc pacto se eidem fidem seruare permetteret. Tam generoso

XI.
CVTERRIS
MIRANDIS
FIDELI-
TAS.

spiritui, censuit benignissimus rex annu-
endum. Quamobrem extemplo jussit ei Ca-
strum, quod septem annis obsederat, ita uti-
rum armis & omni genere comitatus in-
structissimum munitissimumque erat, red-
di. Dictum, factum. Marcus eo tam libe-
rali beneficio exhilaratus, nonne potuisset
ipse sibi arcem servare? & Didaco tam in-
grato vices rependere? Nihil ille horum
cogitavit, sed quam primùm castrum ple-
nè possedit, ad Didacum scripsit, ut veniret
jam, ac castrum suum reciperet, seque ho-
magio præstito liberaret. Didacus fidem
viri admiratus Marco rescripsit, uti arcem
Regi Legionis traderet, ipse homagio liber
esset, & rarissimæ fidei fortitudinisq; præ-
conijs mactus gloriosissimam vitam porro
ageret. Hæc fides memoria perpetua est
consecrata; neque enim Hispani tantùm,
sed totus terrarum orbis censuit dignam
immortalitate. Quid ni & imitatione?

XII:
ANIMA,
TAMQVAM
CASTRVM,
CONTRA
EPVRA-
TIONIS
DICTA-

Dixi suprâ, castri vice animam nobis à
Deo commissam, custodiendam. Nos illam
non tantùm sæpe diabolo prodimus, & te-
merè prodimus, sed etiam, postquam toti-
es ostendit, quanta displicentia eam amisc-
rit, quantoque eam desiderio cupiat recu-
perare.